

List od Preláta (jún 2008)

"Poznať, zakúsiť, žiť, byť svedkami: týmito štyrmi slovami sa dá v skratke vyjadriť odpoveď kresťanov na Božiu lásku."

23.06.2008

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Keď vám píšem tieto riadky na začiatku júna, opäť cítim v srdci potrebu vzdať Bohu vďaku za všetky jeho dary. Slávnosť Božieho Tela, v

predvečer ktorého som udelil
sviatosť kňazstva tridsiatim šiestim
diakonom prelatúry Opus Dei;
slávnosť Najsvätejšieho Srdca
Ježišovho pred dvoma dňami; a
včera, v sobotu, sviatok Navštívenia
Panny Márie nás pozývajú, aby sme
boli vďačnejšími voči nášmu
Spasiteľovi, z ktorého otvoreného
Srdca na kríži pochádza všetko
dobré. Naša vďaka patrí tiež
Najsvätejšej Panne, *skvostnému a
plodnému kanálu* —ako to vyjadril
svätý Josemaría— cez ktorý k nám z
neba prichádzajú všetky milosti.
Utielam sa k jej nepoškvrnenému
Srdcu —včera bola jeho liturgická
spomienka, aj keď sa tento rok
neslávila— prosiac ju, aby nám
udelila všetok potrebný jemnocit, aby
bol náš vzťah k trom Božským
osobám deň čo deň intenzívnejší a
lepší. Ako sa obraciaš na Boha Otca,
Boha Syna a Boha Ducha Svätého?

Haurietis aquas in gaudio de fontibus salutis [1] , budete čerpať vodu s radosťou z prameňov spásy. Tieto slová proroka Izaiáša sú názvom encykliky, ktorou pápež Pius XII. pripomenul sté výročie rozšírenia sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Cirkvi po celom svete. Spomínajúc si na tento dokument píše Benedikt XVI., že **prebodnutý Spasiteľov bok je prameňom, ku ktorému sa máme utiekať, ako nás pozýva encyklika *Haurietis aquas* : je potrebné utiekať sa k tomuto prameňu, aby sme opravdivo poznali Ježiša Krista a aby sme v hĺbke srdca zakúsili jeho lásku** [2] .

Bol som svedkom toho, akú veľkú úctu mal svätý Josemaría k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Uchvátila jeho dušu, keď bol malým dieťaťom, a ako plynuli roky, zapustila hlboké korene v jeho vnútornom živote a doktrinálnej oblasti. V ťažkých okamihoch v

živote Cirkvi —taktiež tejto partikulárnej cirkvi , ktorou je Dielo — zasvätil Opus Dei Spasiteľovmu Najsvätejšiemu Srdcu. Neskôr, keď niektorí pohrdali touto pobožnosťou, bránil ju s vášnivou láskou a s teologickou hĺbkou, ako to môžeme vidieť v kázňach zozbieraných v knižočke *Jít s Kristem* [3] . Utiekal sa k milosrdenstvu Božského Srdca, a tak —napriek všetkým ťažkostiam, ktoré zakusoval— žil s pokojom a radosťou v srdci, ktoré svet nemôže dať [4] .

Uvažoval nad nepredstaviteľným bohatstvom, ktoré sa skrýva v slovách „Najsvätejšie Srdce Ježišovo“. Keď hovoríme o ľudskom srdci — zdôrazňoval— , nemáme na mysli len city, ale celého človeka, ktorý miluje, má rád a má nejaký vzťah k druhým ľuďom. A v spôsobe vyjadrovania autorov Písma, ktorí chceli, aby sme pochopili Božie záležitosti, je srdce považované za súhrn i prameň, za

výraz pre najlepší obsah a prazákľad myšlienok, slov i skutkov [5] .

Deus caritas est [6] , Boh je Láska. Pre svoju nekonečnú lásku poslal Boh Otec na zem svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život [7] . Z rovnako nekonečnej lásky sa Ježiš Kristus stal človekom v lone Panny Márie, žil v tomto slzavom údolí, pracoval ako my, trpel a radoval sa s nami, a nakoniec zomrel na dreve kríža, dobrovoľne ponúkajúc svoj život ako výkupné za naše hriechy. Z lásky nám daroval svoju Matku za našu Matku počas svojej agónie na Golgote. Po svojom Zmŕtvychvstaní a po Nanebovstúpení nám z lásky, v jednote s Otcom, zoslal Ducha Svätého, okrem toho, že tu zostal s nami v Najsvätejšej Sviatosti: so svojím Telom a svojou Krvou, svojou dušou a svojím Božstvom, stal sa Chlebom života, potravou pre naše duše a naše telá, záloh a prameň

radostného zmŕtvychvstania, ktoré aj my očakávame. Posvätitel', Láska Otca a Syna, nás pôsobením svojej milosti učí neustále intenzívnejšie kráčať po ceste svätosti.

Úcta k Srdcu Ježišovmu je pre nás naliehavou výzvou na to, aby sme uvažovali nad centrálnymi tajomstvami našej viery a boli za ne vďační: *preukazujeme tak istotu o Božej láske a opravdivosti jeho obety za nás. Keď odporúčame úctu k Najsvätejšiemu Srdcu, odporúčame, aby sme sa utiekali celým svojím bytím —všetkým, čím sme: svojou dušou, svojimi citmi, svojimi myšlienkami, svojimi slovami i skutkami, svojou prácou i svojimi radosťami— k celému Ježišovi . Pravá úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu spočíva v poznávaní Boha a v poznávaní samých seba, a v tom, že sa pozeráme na Ježiša, utiekame sa k Nemu — k tomu, ktorý nás povzbudzuje, učí, vedie. Pri tejto úcte*

*niet miesta pre žiadnu povrchnosť,
ibaže človek, po ľudskej stránke
nedokonalý, nedokáže dobre chápať
vteleného Boha [8] . Ako je to s nami,
pozeráme sa denne na Pána?*

Kult úcty k Najsvätejšiemu Srdcu je
odpoveďou Cirkvi na lásku
Najsvätejšej Trojice voči stvoreniam.
Svätý Otec vysvetľuje, že tento kult **je
zároveň obsahom všetkej
opravdivej duchovnosti a
kresťanskej zbožnosti. Preto je
dôležité zdôrazniť, že základ tejto
zbožnosti je starý ako samé
kresťanstvo [9] . Preto nás katolíkov
pozýva, aby sme sa otvorili Božiemu
tajomstvu a jeho láske, aby sme ho
nechali pôsobiť a premeniť nás
[10] . Navrhuje, aby sme sa utiekali
k tomuto prameňu, aby sme
skutočne spoznali Ježiša Krista a
aby sme v hĺbke srdca zakúsili jeho
lásku. Tak lepšie pochopíme, čo to
znamená *poznať* v Ježišovi Kristovi
Božiu lásku, *zakúsiť ju*, tým, že sa**

naňho pozeráme, až budeme úplne žiť zo skúsenosti tejto lásky, aby sme mohli byť jej svedkami pre druhých [11] .

Poznať, zakúsiť, žiť, byť svedkami: týmito štyrmi slovami sa dá v skratke vyjadriť odpoveď kresťanov na Božiu lásku. Spomínam si na iné *etapy* kresťanského života, ktoré boli predmetom učenia svätého Josemaríu od začiatku jeho misie ako zakladateľa a ktoré neúnavne odporúčal. *V tomto úsilí o stotožnenie sa s Kristom rozlišujem akési štyri stupne: hľadať Krista, nájsť Krista, hovoriť s Kristom, milovať Krista. Možno si pomyslíte, že sa nachádzate na prvom stupni. Túžobne ho hľadajte, hľadajte ho sami v sebe zo všetkých síl. Ak ho budete hľadať s týmto úsilím, tak vám ručím,, že ste ho už vlastne našli, že ste s ním už začali hovoriť, že ste ho začali milovať a uskutočňovať tento rozhovor v nebi (por. Flp 3, 20) [12] .*

Najprv teda *hládajme* Krista každý deň, s túžbou po jeho prítomnosti: *ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou* [13] . Preto, venujme pozornosť úkonom kresťanskej zbožnosti, ktorými sa snažíme popretkávať každý náš deň, najmä svätej omši a modlitbe, tak rozjímavej ako i ústnej. Vyzývajme o pomoc našu Matku, blahoslavenú Pannu Máriu, našich anjelov strážnych a všetkých svätých, ktorí sa už tešia z Božej prítomnosti. S dôverou prichádzajme k svätému Josemaríovi, ktorý —nám a tisícom iných ľudí— svojimi slovami a svojím príkladom ukázal cestu intímneho vzťahu k Bohu v každodennom živote.

Toto vytrvalé úsilie o vzťah k nášmu Pánovi —tiež keď cítime duchovnú suchotu a sme bez chuti— nás privedie k *skúsenosti* , že je veľmi blízko nás. Samozrejme, že tu nehovorím o pocite, ale o istote,

ktorá pochádza z viery a ktorú nám dáva Duch Svätý v našej duši— že, skutočne, na základe milosti, sme živým chrámom Najsvätejšej Trojice; že —ako nespočetne veľa krát píše svätý Pavol— žijeme v Ježišovi Kristovi. A tak, *zakorenení a upevnení v láske, môžeme so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila celá Božia plnosť [14]* .

Pápež zdôrazňuje, že **skúsenosť a poznanie nemožno oddeliť: navzájom spolu súvisia**. Navyše je potrebné zdôrazniť, že **autentické poznanie Božej lásky je možné len v kontexte pokornej modlitby a veľkodušnej odovzdanosti [15]** .

Takto budeme žiť z Krista; to znamená, že budeme s ním vo všetkom, čo robíme, v každom okamihu, že budeme robiť všetko s jediným cieľom — páčiť sa mu, že sa vyprázdňime, aby v nás mohol žiť

Pán; je to skúsenosť svätého Pavla, keď píše: *už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa* [16] .

Ako silne zapôsobili tieto slová na svätého Josemaríu! *Keď sme mu verní —napísal—, bude sa v každom z nás osobitným spôsobom opakovať život Ježiša Krista jednak vnútorne —posväcovaním, jednak navonok —naším správaním* [17] . A na inom mieste píše: *Najprv si sa na mňa veľmi vážne pozrel, a napokon si ma pochopil, keď som ti povedal: „Chcem v Božích deťoch reprodukovať Kristov život, preto o ňom vždy rozjímam a usilujem sa konať tak, ako konal on, a hovoriť iba o ňom.“* [18]

Ak sa budeme snažiť každý deň zostať v Kristovi a žiť z Krista, naša viera sa nutne premení na apoštolát: budeme vydávať *svedectvo* o Pánovi

svojimi skutkami a slovami, celým naším bytím; a mnoho ľudí bude priťahovaných Ježišom, napriek — alebo naopak prostredníctvom — nášho duchovného boja, pozostávajúceho z víťazstiev a porážok, ktoré môžeme premeniť na triumf, ak sa ponížené budeme utiekať k Božiemu milosrdenstvu, aby sme začínali odznova. *Ak milujeme Boha, sme pokorní a bojujeme, nebudeme také porážky nikdy brať príliš vážne. Pretože potom tiež vytrváme v boji a dosiahneme veľké víťazstvo v Božích očiach. Neexistujú porážky, ak pracujeme s čistým úmyslom, snažíme sa plniť vôľu Božiu a stále počítame s jeho milosťou a našou úbohosťou [19] . Aké apoštolské úsilie je prítomné v našich dňoch?*

Udržujme s veľkodušným úsilím vzťah k Ježišovi Kristovi a snažme sa k nemu priviesť veľa duší. Prosme o príhovor svätého Josemaríu, ktorý je

taký mocný u Pána, a už odteraz sa pripravujeme na jeho sviatok 26. júna. Dajme ho spoznať mnohým ľuďom, zoznámme ich s príkladom života a učením nášho zakladateľa.

Pred dvoma týždňami som bol v Barcelone, a predtým, než som sa vrátil späť, bol som sa pomodliť v Bazilike de la Merced, sprevádzaný vami všetkými. Modlil som sa tam k Panne Márii, aby sme každý z nás uviedli do praxe slová svätého Petra, nad ktorými náš Otec intenzívne meditoval v tomto meste, pred svojou prvou cestou do Ríma, aby tam našiel legislatívne riešenie pre Opus Dei: *ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te* [20] ; *pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou*. Vybral si tento úryvok z evanjelia, aby ho kresťania uskutočňovali vo svojom živote a aby sme ho opakovali našim priateľom alebo priateľkám, pretože nemôžeme slúžiť dvom pánom [21] . Pred obrazom Našej Panej de la

Merced som sa modlil s celým
Dielom tak, ako to robil svätý
Josemaría v roku 1946 a aj neskôr pri
iných príležitostiach.

Predtým, než dokončím týchto pár
riadkov, chcel by som vám
pripomenúť, že 29. júna, na slávnosť
svätého Petra a Pavla, začína *rok*
svätého Pavla, ktorý vyhlásil
Benedikt XVI. pri príležitosti
dvetisíceho výročia narodenia
Apoštola národov. V súlade s
návrhmi svätého Otca ako sláviť toto
jubileum, navrhujem vám spoznať
lepšie život a dielo tohto veľkého
apoštola, patróna Diela, tak, že
budete čítať a meditovať nad textami
Skutkov apoštolov a nad spismi
svätého Pavla. Svätý Pavol je pre
všetkých kresťanov úžasným
príkladom lásky ku Kristovi, vernosti
povolaniu a zanietenej horlivosti za
duše. Odporúčajme mu duchovné a
apoštolské plody v tomto jemu
venovanom roku.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. júna 2008.

[1] *Iz 12, 3*

[2] Benedikt XVI., List pri príležitosti
50. Výročia encykliky "Haurietis
aquas", 15.05.2006

[3] Por. Svätý Josemaría, Kázeň
"Kristovo Srdce, pokoj kresťanů",
17.06.1966, v *Jít s Kristem* , č. 162 a
nasl.

[4] Por. *Jn 14, 27*

[5] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č.
164

[6] *1 Jn 4, 8*

[7] *Jn 3, 16*

[8] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 164

[9] Benedikt XVI., List pri príležitosti 50. Výročia encykliky "Haurietis aquas", 15.05.2006

[10] *Tamtiež* [11] *Tamtiež* [12] . Svätý Josemaría, *Boží p řátelé* , č. 300

[13] *Z* 42, 2

[14] *Ef* 3, 17-19

[15] Benedikt XVI., List pri príležitosti 50. Výročia encykliky "Haurietis aquas", 15.05.2006

[16] *Gal* 2, 20

[17] Svätý Josemaría, *Vyhňa* , č. 418

[18] *Tamtiež* , č. 886

[19] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem* , č. 76

[20] *Mt* 19, 27

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2008/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2008/)
(20.03.2026)